

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קס"ז ע"א

פרשת שלח לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לֹא בָּעִינֵנוּ לְאַתְעַכְבָּא, חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן.

תרגום לעברית

פִּתַּח רֵאשׁ הַיְּשִׁיבָה וְאָמַר, (בראשית יב) וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֲרָצְךָ וְגו'. זֶה בְּשִׁבִּיל שְׁנֵרָאָה בּוֹ אֹר כְּמוֹ זֶה. מִי שֶׁלֹּא זֹכֶה בְּמָקוֹם זֶה, יִלְךְ וַיִּקַּח עֲצָמוֹ לְמָקוֹם אֲחֵר וַיִּזְכֶּה בּוֹ. עֵץ שְׂדוּלִיק, וְהָאֹר לֹא עוֹלָה וּמֵאִיר בּוֹ, יִנְעָנְעוּ אוֹתוֹ וַיַּעֲלֶה בּוֹ הָאֹר וַיֵּאִיר. וְהֵינּוּ עֲתִידִים לְשִׁמְעַ, אֲבָל בְּשִׁבִּיל לְבָא אֵלֶיךָ לֹא רָצִינוּ לְהִתְעַכֵּב. שְׁמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן.

טקסט הזוהר

אָמְרוּ לֵיהּ, אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא, כָּל מַלְיָן דִּי בְּגוּוֹן בְּאוֹרֵייתָא, מַלְיָן זְעִירִין אֵינּוּן, בְּכָל מְלָה וּמְלָה. וְאֵינּוּן מַלְיָן זְעִירִין, כְּמָה אֵינּוּן מַלְיָן רַבְרַבִּין וְעֲלָאִין, עַד דְּלִית לוֹן שִׁיעוּרָא. דְּהָא לִית בְּגוּוֹן סַפְקָא, אֶלָּא בְּרִירוֹ דְּאוֹרֵייתָא עַל בּוֹרֵייהּ. וְהִשְׁתָּא רַב מְתִיבְתָּא פְּרִישׁ מַלְיָן סְתִימִין עַל דָּא, בְּגִין דְּעֻקְרָא דְּנִשְׁמָתָא, אֲמַאי לֹא נִהִיר בְּאַתָּר דָּא, וְזָכִי לְאַתְנַהֲרָא בְּאַתָּר אַחְרָא. וְעַד כְּעַן לֹא זָכִינוּ בְּהוּ, בְּגִין לְמִיתִי גִבְרָה.

אמרו לו, אי חסיד קדוש, כל הדברים שכתובנו בתורה, דברים קטנים הם בכל דבר ודבר. ואותם דברים קטנים, כמה הם דברים גדולים ועליונים עד שאין להם שעור? שהרי אין בנו ספק, אלא ברור התורה על בריה. וכעת ראש הישיבה פרש דברים סתומים על זה בגלל מה שעקר הנשמה למה לא מאיר במקום זה וזוכה להיות מואר במקום אחר? ועד עתה לא זכינו בזה בשביל לבא אליה.

טקסט הזוהר

ומלה אחר זכינו למשמע מניה, רוחא דאזלא בערטורא בההוא עלמא בלא בנין, אנתתיה יתעביד ליה מאנא לאתבנא איהו. מאי טעמא. אנתתיה איהי שרגא, דאתדליקת מניה, ותרווייהו שרגא חדא הוו, נהורא דא נפק מנהורא דא, אתדעד דא, אתדליק מגו נהוריה מממש, בגין דחדא נהורא הוו.

תרגום לעברית

ודבר אחר זכינו לשמע ממנו: רוח שהולכת ערמה באותו עולם בלי בנין, אשתו תעשה כלי לבנותו. מה הטעם? אשתו היא נר שנדלקת ממנו, ושניהם נר אחד היו, אור זה יוצא מאור זה. דעך זה, נדלק מתוך אורו מממש, משום שהיו אור אחד.

טקסט הזוהר

השתא רבי, נהדר למלין קדמאין, וכד נהדר לאתרין, נטול רשו מרב מתיבתא, באינן מלין דנקבל מניה, ונימא קמה. זכאה חולקה, דאת זכי לנהורין סתימין, מכל סטריין, מעילא ומתתא, מהאי עלמא, ומעלמא אוחרא. אמר רבי שמעון, מלה חדא בעינא למנדע, אי תיכול לאודעא לי. נשין בההוא עלמא, אי זכאין לסלקא לעילא, או היה אינן תמן. אמר ליה, אי רבי אי רבי, בדא אית לן רזא יתירא (ס'א יקירא). בגין דלא לגלאה סטריין דתמן, אבל דא יהי ויטול רשו, ונימא לה. אדהכי פרח חד, ואתפסי מנייהו, ואזל ליה.

כַּעֲתָ, רַבִּי, נִחֲזֵר לְדַבָּרִים הָרָאשׁוֹנִים, וּכְשֶׁנִּחֲזֵר לְמִקוֹמָנוּ נִטֵּל רְשׁוֹת מֶרֶאֶשׁ הַיְשִׁיבָה בְּאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁנִּקְבַּל מִמֶּנּוּ, וְנֹאמַר לְפָנֶיךָ. אֲשֶׁרִי חִלְקָה שְׁאֵתָה זֹכָה לְאוֹרוֹת נִסְתָּרִים מִכָּל הַצְדָדִים מְלַמֵּעָה וּמְלַמֶּטָה מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם אַחֵר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, דְּבָר אֶחָד רָצִיתִי לְדַעַת, אִם תּוּכַל לְהוֹדִיעַ לִי. נָשִׁים בְּאוֹתוֹ עוֹלָם אִם זָכָאִיוֹת לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, אוֹ אֵיךְ הֵן שָׁם? אָמַר לוֹ, אֵי רַבִּי אֵי רַבִּי, בְּזֶה יֵשׁ לָנוּ סוּד יָתֵר (נִכְבֵּד) כְּדִי לֹא לְגִלוֹת סוּדוֹת שֶׁל שָׁם, אֲבָל זֶה יִלְךְ וְיִטֵּל רְשׁוֹת, וְנֹאמַר לָךְ. בֵּין כֶּה פָּרַח אֶחָד וְהִתְכַּסָּה מֵהֶם וְהִלָּךְ לוֹ.

טקסט הזהור

וּלְפֹנִם שְׁעָתָא תָּב לְגַבִּיָּהּ, אָמַר לוֹ, זְמִינָא הוִינָא לְמִיעָאֵל, וְהוּוּ כְּלָהוּ בְּעִטּוֹרָא חֲדָא, דִּדְיָנִי דִּינָא דְחַד בַּר נָשׁ, דְּקָאִים עַל פִּתְחָא דְגֵן עֲדָן, וְאִינוּן כְּרוּכִין אֲחִידוּ בֵּיהּ, וְלֹא שָׁבְקוּ לִיהּ לְמִיעָאֵל תַּמָּן, וְהָיָה בְּצַעֲרָא בִּינִיָּהּ, וְצוּחַ צוּחִין עַל גַּבִּי פִתְחָא, וְשָׁמְעוּ כּוֹלָהוּ צְדִיקֵיָא דְתַמָּן, וְהִשְׁתָּא הוּוּ מִתְכַּנְפִּי כָּל בְּנֵי מְתִיבְתִּי, לְמִיעָאֵל לְגַבִּי מְלָכָא מְשִׁיחָא, לְעִינָא בְּדִינִיָּה. וְאַתִּינָא לְאוֹדְעָא לְכוּ, וְדָא חֲבָרָאִי אֲצִטְרִיָּה לְמַהֲרָא תַמָּן, דְּכְרוּזָא הָיָה אַעֲבַר בְּכָל אִינוּן בְּנֵי מְתִיבְתִּי. דְּלִיָּהוּוֹן כְּנִישִׁין הִשְׁתָּא קָמִי מְשִׁיחָא. נִטֵּל פִּתְקָא חֲדָא, וְיָהֵב לְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר, טוֹל דָּא, וְעֵינִין בְּמָה דְתַמָּן, עַד דְּנִיתִי גַבָּהּ, פָּרַחוּ תַרְוֵיָּהּ.

תרגום לעברית

וּלְפִי שְׁעָה שָׁב אֲלֵיהֶם. אָמַר לָהֶם, עֲתִיד הָיִיתִי לְהַכְנִס, וְהָיוּ כָּלֶם בְּעִטּוֹר אֶחָד, שְׁדָנוּ דִּין בֶּן אָדָם אֶחָד שְׁעָמַד עַל פֶּתַח הַגֵּן עֲדָן, וְאוֹתָם כְּרוּכִים אֲחִזּוּ בּוֹ, וְלֹא נָתְנוּ אוֹתוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְהָיָה בְּצַעֲרָא בִּינֵיהֶם, וְצוּחַ צוּחוֹת עַל גַּבִּי הַפֶּתַח, וְשָׁמְעוּ כָּל הַצְדִּיקִים שָׁשִׁם, וְכַעֲתָ הָיוּ מִתְכַּנְסִים כָּל בְּנֵי הַיְשִׁיבָה לְהַכְנִס אֶל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ לְעֵין בְּדִינוֹ. וּבֹאֲתִי לְהוֹדִיעַ לָכֶם,

וזה חברי הצטרף ללכת לשם, שפרוץ העבר בכל אותם בני הישיבות שיהיו מתכנסים
כעת לפני המשיח. לקח פתקה אחת ונתן לרבי שמעון. אמר, קח את זה ועיין במה ששם
עד שנבא אליך. ופרחו שניהם.

טקסט הזהר

ורבי שמעון נטל פתקא, וחקא מה דחקא, ברזין דתמן, כל ההוא יומא. בליליא חמא
שרגא, ונפיל ביה שינתא, ודמך עד צפרא. כד נהר ימא, קם ופרח ההוא פתקא מניה,
והא אינון תרווייהו אתיין, אמר ליה, קום רבי, זכאה חולקה, קום. בגינה חמינו וזכינו
לכמה סתרינן עלאין, כמה חדנה אחזיו לן, כד יקבו רשו לגלאה לה, כל מה דאת בעי.
ריש מתיבתא עלאה נפק לגבן, ואמר, שאילו בשלמיה דבר יוחאי, אתריה דבר יוחאי,
הא פנו ליה מכמה יומין. לית מאן דיקרב לגביה, זכאה איהו.

תרגום לעברית

ורבי שמעון לקח הפתקה וראה מה שראה בסודות ששם כל אותו יום. בלילה ראה נר,
ונפלה עליו שנה, ונרדם עד הבקר. כשהאיר היום קם, ופרחה אותה פתקה ממנו, והנה
שניהם באים. אמר לו, עמד רבי, אשרי חלקה. עמד. בגללה ראינו וזכינו לכמה סתרים
עליונים, כמה חדנה הראו לנו כשנתנו רשות לגלות לה כל מה שאיתה רוצה. ראש
הישיבה העליונה יצא אלינו ואמר: שאילו בשלום בר יוחאי, מקומו של בר יוחאי הרי
פנוי לו מכמה ימים, אין מי שיקרב אליו, אשריו!

טקסט הזהר

רבי רבי, כד פרחנא (בגינה) מגבה, עאלנא וחמינא כל בני מתיבתא, דהא מתכנפי לגו
היכלא חדא, דמשיח תמן, ודיינו דינא דההוא בר נש, דקאים על פתחא, שמייה לית לן
רשו לגלאה. אצטער רבי שמעון על דא, אמר ליה, לא תצטער רבי על דא, אנת תדע

בְּדֹא לִילֵיָא בְּחִלְמָה. אַבְל דִּינָא דִּינֵנו עָלֵיהּ, דְּגִזֵּר מְשִׁיחַ, דְּלִהּוּי הֵהוּא בְּר נֶשׁ לְבַר
בְּהֵהוּא צִעְרָא אַרְבַּעִין יוֹמִין. לְסוֹף אַרְבַּעִין יוֹמִין, יִצְעֲרוּן לִיה בְּדִינָא, בְּצִעְרָא דְגִיְהֵנָם,
שְׁעָתָא וּפְלָגָא.

תרגום לעברית

רַבִּי רַבִּי, כְּשִׁפְרָחֵנוּ מִמֶּךָ (בשבילך), נִכְנָסְנוּ וְרָאִינוּ כָּל בְּנֵי הַיְשִׁיבוֹת שֶׁהָרִי מִתְכַּנְסִים
לְתוֹךְ הַיִּכָּל אֶחָד שֶׁשֵּׁם הַמְּשִׁיחַ, וְדָנוּ דִּין שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁעָמַד עַל הַפֶּתַח, שֶׁשְּׁמוֹ אֵין לָנוּ
רְשׁוֹת לְגִלּוֹת. הַצִּטָּעַר רַבִּי שִׁמְעוֹן עַל זֶה. אָמַר לוֹ, אַל תִּצְטָעֵר רַבִּי עַל זֶה, אַתָּה תִּדְעַ
בְּלִילָה הַזֶּה בְּחִלּוּמָה. אַבְל דִּין דָּנוּ עָלֵינוּ, שֶׁגִּזֵּר מְשִׁיחַ שִׁיְהִיָּה אוֹתוֹ אָדָם בַּחוּץ בְּאוֹתוֹ
צִעַר אַרְבַּעִים יוֹם, וּלְסוֹף אַרְבַּעִים יוֹם יִצְעֲרוּ אוֹתוֹ בְּדִין בְּצִעַר הַגִּיְהֵנָם שְׁעָה וַחֲצִי.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קס"ז ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וְכָל דָּא, בְּגִין דִּיּוֹמָא חֲדָא, חַד מִן חֲבֵרִיָּא הָוָה פָּרִישׁ מַלְיָן דְּאוּרִיָּתָא, כַּד מָטָא לְחַד
מְלָה, יָדַע הָאִי בְּר נֶשׁ דִּיתְכַּשְׁל בֵּיה, וְאָמַר לְחֲבֵרִיָּא שְׁתּוּקוּ, לָא תִימְרוּן מְדִי. וּבְגִין
דְּשְׁתִּיקוּ חֲבֵרִיָּא אֶתְכַּשְׁל בְּהֵהוּא מְלָה, וְאִכְסִיף. וְהֵהוּא כְּסוּפָא. דְּגָרִים הָאִי בְּר נֶשׁ,
דִּינֵינוּ לִיה בְּהָאִי דִּינָא

תרגום לעברית

וְכָל זֶה מְשׁוּם שִׁיוֹם אֶחָד מִן הַחֲבֵרִים הָיָה מְפָרֵשׁ דְּבָרֵי תוֹרָה, וּכְשֶׁהֲגִיעַ לְדָבָר אֶחָד,
יָדַע הָאָדָם הַזֶּה שֶׁיִּכָּשֵׁל בּוֹ, וְאָמַר לְחֲבֵרִים: שְׁתּוּקוּ, אַל תֹּאמְרוּ דָּבָר. וּמְשׁוּם שֶׁשְׁתּוּקוּ
הַחֲבֵרִים, נִכָּשֵׁל בְּאוֹתוֹ דְּבָר וְהִתְבַּיֵּשׁ. וְעַל אוֹתָהּ בּוֹשָׁה שְׁגָרָם אָדָם זֶה, דָּנוּ אוֹתוֹ בְּדִין
הַזֶּה הַקָּשָׁה, מְשׁוּם שֶׁלֹּא רוּצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַשְׁאִיר עוֹזֵן הַתּוֹרָה אֲפֵלוּ כְּמִלָּא
נִימָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

